

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 333

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 mai 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
187.	— Lege privind competența de jurisdicție, recunoașterea și executarea în România a hotărârilor în materie civilă și comercială pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene.....	2-8	
271.	— Decret pentru promulgarea Legii privind competența de jurisdicție, recunoașterea și executarea în România a hotărârilor în materie civilă și comercială pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene.....	9	
★			
277.	— Decret privind înaintarea în gradul următor a unor generali în retragere, veterani de război, precum și acordarea gradului de general de brigadă și de general de flotilă aeriană în retragere unor colonei și unui comandor în retragere, veterani de război, din Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne.....	9-10	
278.	— Decret privind acordarea gradului de general de flotilă aeriană unui comandor din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă	10	
279.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999.....		10
280.	— Decret pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la art. 1, în forma modificată, adoptat la Geneva la 21 decembrie 2001, la Protocolul privind interzicerea sau limitarea folosirii minelor, armelor-capcană și altor dispozitive, în forma modificată, adoptat la Geneva la 3 mai 1996 (Protocolul II modificat la 3 mai 1996), și la Protocolul adițional privind armele laser care pot provoca orbirea (Protocolul IV), adoptat la Viena la 13 octombrie 1995, ale Convenției privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor arme clasice care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau care ar lovi fără discriminare, adoptată la Geneva la 10 octombrie 1980		11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
227.	— Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Listei standardelor române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la aparatele consumatoare de combustibili gazoși.....		11-15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind competența de jurisdicție, recunoașterea și executarea în România a hotărârilor în materie civilă și comercială pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege cuprinde reguli privind competența de soluționare a litigiilor născute dintr-un raport de drept internațional privat în materie civilă și comercială, precum și norme privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Dispozițiile Legii nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat sunt aplicabile în măsura în care prezenta lege nu stabilește o altă reglementare.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, prin *raport de drept internațional privat* se înțelege raportul juridic de drept privat cu element de extraneitate, în care elementul de extraneitate aparține oricăruia dintre statele membre ale Uniunii Europene, denumite în continuare *state membre*.

(2) Prin *hotărâre pronunțată într-un stat membru* se înțelege orice act de jurisdicție pronunțat de o instanță dintr-un stat membru, indiferent de denumirea acestui act, inclusiv un decret, ordin, decizie sau mandat de executare, precum și actul prin care se stabilesc de către grefier chel-tuielile de judecată.

(3) Prezenta lege nu se aplică în cazul litigiilor și al hotărârilor pronunțate în statele membre privind:

- a) capacitatea juridică a persoanei fizice;
- b) dreptul de proprietate derivat dintr-o relație matrimonială;
- c) succesiunile;
- d) asigurările sociale;
- e) arbitrajul;
- f) reorganizarea, lichidarea, concordatul sau alte măsuri similare, pronunțate în cadrul procedurilor de insolvență.

CAPITOLUL II

Competența

SECȚIUNEA 1

Competența generală

Art. 3. — Dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel, instanțele judecătorești române sunt competente să soluționeze litigiile dintre o parte română și o parte străină sau numai dintre străini, persoane fizice ori persoane juri-

dice, dacă pârâtul sau cel puțin unul dintre pârâți își are domiciliul, reședința ori fondul de comerț în România.

Art. 4. — Persoana având domiciliul sau, după caz, sediul în România ori într-un stat membru poate fi chemată în judecată în fața instanțelor din alt stat membru, respectiv în fața instanțelor române, după cum urmează:

a) în materie contractuală, la instanța statului pe al cărui teritoriu se află locul de executare. În sensul prezentului articol, prin *loc de executare* se înțelege, în cazul vânzării de mărfuri, locul unde au fost sau ar fi trebuit să fie livrate mărfurile, iar în cazul prestărilor de servicii, locul unde au fost sau ar fi trebuit să fie prestate serviciile;

b) în materia obligației de întreținere, la instanța statului pe al cărui teritoriu se află domiciliul sau reședința creditorului, dacă cererea este formulată pe cale principală. În cazul în care cererea privind pensia de întreținere este formulată pe cale accesorie, este competentă instanța care, potrivit legii, este chemată să soluționeze cererea principală;

c) în materie delictuală, la instanța statului pe al cărui teritoriu s-a produs sau urmează să se producă prejudiciul;

d) în cazul acțiunii civile în despăgubiri sau în restituire de bunuri ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, la instanța investită cu soluționarea acțiunii penale, dacă acea instanță este competentă, conform legislației naționale, să soluționeze acțiunea civilă;

e) în cazul litigiilor rezultate în urma funcționării unei sucursale, agenții sau a unei alte unități, în fața instanțelor de la locul unde se află sucursala, agenția sau unitatea în cauză;

f) în cazul fondatorului, administratorului sau beneficiarului unui fond creat în temeiul unui statut, document scris sau unei convenții verbale, cu confirmare scrisă, în fața instanțelor din statul membru unde fondul în cauză își are sediul;

g) în cazul unui litigiu referitor la plata unei remunerații pretinse pentru salvarea unei încărcături sau a unor mărfuri, la instanța competentă să dispună sechestrarea încărcăturii ori a mărfii în vederea obținerii unei astfel de plăți, dacă pârâtul deținea, la momentul operației de salvare, un drept asupra încărcăturii sau a mărfii.

Art. 5. — Persoana având domiciliul sau, după caz, sediul în România ori într-un stat membru mai poate fi chemată în judecată:

a) în cazul unei cereri în revendicare, îndreptată împotriva mai multor pârâți, la instanța statului pe al cărui

teritoriu se află domiciliul sau sediul oricăruia dintre părți, dacă datorită raportului de conexitate dintre cereri există interesul judecării lor împreună;

b) într-o cerere întemeiată pe obligația de garanție, la instanța competentă să soluționeze cererea privind obligația principală;

c) în cazul unei acțiuni pe temei contractual care poate fi conexată unei acțiuni reale imobiliare îndreptate împotriva aceleiași persoane, la instanța în a cărei rază teritorială este situat imobilul;

d) în cazul unei cereri întemeiate pe același act sau fapt ca și o altă acțiune anterioară, în fața instanței la care se află pe rol aceasta.

SECȚIUNEA a 2-a

Competența în materie de asigurări

Art. 6. — În materie de asigurări competența se determină potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

Art. 7. — (1) Asigurătorul având sediul pe teritoriul României sau al unui stat membru poate fi chemat în judecată după cum urmează:

a) în fața instanței statului pe al cărui teritoriu își are sediul;

b) în fața instanței române ori, după caz, a statului membru pe al cărui teritoriu își are domiciliul sau, după caz, sediul deținătorului poliței de asigurare, asiguratul ori beneficiarul asigurării;

c) dacă este coasigurător, în fața instanței române ori din statul membru la care este introdusă acțiunea împotriva asigurătorului principal.

(2) În cazul în care asigurătorul nu are sediul pe teritoriul României sau al unui stat membru, însă deține o sucursală, agenție ori o altă unitate pe acest teritoriu, se consideră ca având sediul în România sau, după caz, în acel stat membru, în cazul litigiilor rezultate în urma funcționării acelei sucursale, agenții sau unități.

Art. 8. — În cazul asigurării de răspundere civilă sau al asigurării de bunuri imobile, asigurătorul poate fi chemat în judecată și în fața instanțelor din statul pe al cărui teritoriu s-a produs prejudiciul. Aceleași instanțe sunt competente dacă există bunuri mobile acoperite de aceeași poliță de asigurare, iar paguba a fost cauzată de același eveniment neprevăzut.

Art. 9. — În cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul poate fi chemat în judecată în fața instanței dintr-un stat membru sau din România, la care partea vătămată a introdus cerere împotriva asiguratului.

Art. 10. — (1) Asigurătorul poate intenta acțiune numai la instanțele din România ori din statul membru pe al cărui teritoriu se află domiciliul sau, după caz, sediul părâtului, indiferent dacă acesta este deținătorul poliței de asigurare, asiguratul ori un beneficiar.

(2) Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduc atingere dreptului asigurătorului de a introduce o cerere reconvențională la instanța la care, în conformitate cu prezenta secțiune, acțiunea inițială este în curs.

Art. 11. — (1) De la dispozițiile art. 6—9 se poate deroga printr-o convenție încheiată ulterior nașterii litigiului.

(2) Dacă la data încheierii contractului de asigurare asiguratorul și asiguratul aveau domiciliul ori sediul pe teritoriul României sau al aceluiași stat membru, clauza privind competența instanțelor din acest stat este valabilă chiar dacă prejudiciul s-a produs pe teritoriul altui stat, cu condiția ca un astfel de acord să nu vină în contradicție cu legea statului pe al cărui teritoriu își aveau domiciliul sau, după caz, sediul părțile.

Art. 12. — Se poate deroga, de asemenea, în ceea ce privește instanța competentă să soluționeze litigiul născut dintr-un contract de asigurare, dacă asigurarea acoperă unul sau mai multe dintre următoarele riscuri:

a) pagube produse navelor maritime, instalațiilor din zona de coastă sau din largul mării ori aeronavelor, rezultate în urma utilizării lor în scopuri comerciale;

b) pagube produse bunurilor aflate în tranzit, altele decât bagajele călătorilor, atunci când tranzitul este integral sau parțial efectuat cu nave maritime ori aeronave;

c) răspunderea decurgând din utilizarea sau exploatarea navelor, instalațiilor ori aeronavelor menționate la lit. a), cu excepția răspunderii pentru vătămări corporale produse călătorilor sau pentru pierderea ori deteriorarea bagajelor acestora;

d) răspunderea pentru pierderile sau daunele cauzate bunurilor aflate în tranzit, altele decât bagajele călătorilor, atunci când tranzitul este integral sau parțial efectuat cu nave maritime ori aeronave.

SECȚIUNEA a 3-a

Competența în privința contractelor încheiate cu consumatorii

Art. 13. — (1) În materia contractelor încheiate de o persoană în calitate de consumator, într-un scop situat în afara domeniului său profesional, instanța competentă este determinată în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, în cazul în care:

a) contractul are ca obiect vânzarea de bunuri în temeiul sistemului de creditare cu plata în rate;

b) contractul are ca obiect un împrumut rambursabil în rate sau orice altă formă de credit încheiată în scopul finanțării vânzării de bunuri; sau

c) în celelalte cazuri, dacă contractul a fost încheiat cu un agent economic care desfășoară activități comerciale în statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile spre acel stat membru ori spre mai multe state, inclusiv acel stat membru, iar contractul intră în sfera de acțiune a acestor activități.

(2) Când un consumator încheie un contract cu o parte care nu își are domiciliul ori sediul pe teritoriul unui stat membru sau al României, însă deține o sucursală, agenție ori altă întreprindere pe teritoriul unuia dintre statele membre sau al României, se consideră, în cazul litigiilor rezultate din funcționarea sucursalei, agenției ori întreprinderii, că partea în cauză își are domiciliul sau sediul pe teritoriul statului respectiv.

(3) Prevederile prezentei secțiuni se aplică și contractelor de transport care, pentru un preț forfetar, oferă o combinație între călătorie și cazare.

Art. 14. — Un consumator poate introduce o acțiune împotriva celeilalte părți fie la instanțele din România ori din statul membru în care aceasta își are domiciliul sau sediul, fie la instanțele din locul unde consumatorul își are domiciliul ori, după caz, sediul.

Art. 15. — (1) Agentul economic poate introduce acțiune împotriva consumatorului numai la instanțele din România ori din statul pe al cărui teritoriu se află domiciliul sau, după caz, sediul pârâtului.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului agentului economic de a introduce o cerere reconvențională la instanța la care, în conformitate cu prezenta secțiune, acțiunea inițială este în curs.

Art. 16. — (1) De la dispozițiile art. 13 și 14 se poate deroga prin convenție încheiată ulterior nașterii litigiului.

(2) Dacă la data încheierii contractului părțile aveau domiciliul sau sediul pe teritoriul aceluiași stat, clauza privind competența instanțelor din acel stat este valabilă, cu condiția ca un astfel de acord să nu vină în contradicție cu legea din statul în cauză.

SECȚIUNEA a 4-a

Competența în privința contractelor individuale de muncă

Art. 17. — (1) În privința contractelor individuale de muncă, instanța competentă este determinată în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni.

(2) Dacă un angajat încheie un contract individual de muncă cu un angajator care nu își are domiciliul ori sediul pe teritoriul unui stat membru sau al României, sunt competente instanțele române ori ale statului membru pe teritoriul căruia se află sucursala, agenția sau unitatea deținută de angajator, în cazul litigiilor rezultate din funcționarea acestora.

Art. 18. — Angajatorul având domiciliul sau sediul în România ori într-un stat membru poate fi chemat în judecată:

a) în fața instanțelor din statul respectiv;

b) în fața instanțelor din România sau din statul membru în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea ori unde se află ultimul loc în care acesta și-a desfășurat activitatea. Dacă angajatul nu-și desfășoară sau nu și-a desfășurat în mod obișnuit activitatea pe teritoriul aceleiași țări, sunt competente instanțele din locul unde este sau a fost situat domiciliul ori, după caz, sediul angajatorului.

Art. 19. — (1) Un angajator nu poate introduce acțiuni decât la instanțele de pe teritoriul României sau ale statului membru în care angajatul își are domiciliul.

(2) Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduc atingere dreptului angajatorului de a introduce o cerere reconvențională la instanța la care, în conformitate cu prezenta secțiune, acțiunea inițială este în curs.

Art. 20. — De la dispozițiile prezentei secțiuni nu se poate face derogare decât printr-un acord încheiat după nașterea litigiului sau care permite angajatului să introducă acțiuni la alte instanțe decât cele indicate în cadrul prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA a 5-a

Competența exclusivă

Art. 21. — Soluționarea acțiunilor reale imobiliare este exclusiv de competența instanțelor statului pe al cărui teritoriu este situat imobilul.

Art. 22. — Litigiile privind constituirea și încetarea societăților comerciale și a altor persoane juridice, cele privind modificarea actului constitutiv și/sau a statutului, precum și cele vizând valabilitatea deciziilor organelor acestora sunt de competența instanței statului pe al cărui teritoriu se află sediul persoanei juridice. Pentru determinarea sediului instanța aplică normele sale de drept internațional privat.

Art. 23. — Acțiunile care au ca obiect valabilitatea înscrierilor în registre publice sunt de competența instanțelor statului pe al cărui teritoriu se păstrează registrele.

Art. 24. — Acțiunile privind înregistrarea sau valabilitatea brevetelor, mărcilor, desenelor și modelelor, precum și a altor drepturi analoage care necesită depunerea sau înregistrarea sunt de competența instanțelor statului pe al cărui teritoriu a fost solicitată ori a avut loc depunerea sau înregistrarea ori unde se consideră, potrivit legislației în vigoare, că a avut loc aceasta.

Art. 25. — Acțiunile privitoare la executarea hotărârilor sunt de competența instanțelor din statul pe al cărui teritoriu a fost sau urmează să fie executată hotărârea.

Art. 26. — Convenția părților cu privire la soluționarea oricărui litigiu care a survenit sau poate surveni în legătură cu un raport juridic determinat înlătură competența oricăror alte instanțe, stabilită potrivit prezentei legi, dacă este încheiată în formă scrisă sau în orice alt mod care să ateste, potrivit legii ori uzanțelor din comerțul internațional, intenția părților cu privire la stabilirea instanței competente.

Art. 27. — Instanța sesizată cu o cerere pentru care competența aparține exclusiv instanței dintr-un alt stat își declară din oficiu lipsa de competență.

SECȚIUNEA a 6-a

Verificarea competenței și a admisibilității

Art. 28. — Înfățișarea pârâtului în fața instanței române la care este chemat în judecată are ca efect recunoașterea de drept a competenței acestei instanțe, cu excepția cazurilor de competență exclusivă prevăzute de prezenta lege sau dacă înfățișarea are ca obiect contestarea competenței.

Art. 29. — (1) În cazul în care pârâtul domiciliat pe teritoriul unui stat membru este chemat în judecată în fața unei instanțe române care nu este competentă, potrivit prezentei legi, iar pârâtul nu se înfățișează în instanță, instanța română își declară din oficiu lipsa de competență.

(2) Instanța suspendă acțiunea până când se dovedește că pârâtul a primit actul de sesizare a instanței în timp util pentru pregătirea apărării sau că au fost întreprinse toate demersurile necesare în acest sens.

(3) Comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare va fi realizată potrivit legislației în vigoare, în conformitate cu convențiile internaționale în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și comercială, la care România este parte.

SECȚIUNEA a 7-a

Măsuri provizorii și conservatorii

Art. 30. — Pot fi solicitate instanței române măsuri provizorii și conservatorii, potrivit legii române, chiar dacă pentru soluționarea fondului cauzei ar fi competentă o instanță dintr-un stat membru.

SECȚIUNEA a 8-a

Litispendență și conexitate

Art. 31. — (1) În cazul în care se introduce o acțiune la instanța română, ulterior introducerii unei acțiuni cu același obiect și între aceleași părți la o instanță dintr-un stat membru, instanța română suspendă din oficiu acțiunea până la stabilirea competenței primei instanțe sesizate.

(2) După stabilirea competenței primei instanțe sesizate, instanța română își declină competența în favoarea acesteia.

Art. 32. — (1) În cazul în care la o instanță română se introduce o acțiune aflată în raport de conexitate cu o acțiune introdusă anterior la o instanță dintr-un stat membru, instanța română poate suspenda acțiunea.

(2) În cazul în care acțiunile aflate în raport de conexitate se află în primă instanță, instanța română poate, la cererea uneia dintre părți, să-și decline competența în favoarea instanței întâi sesizate, dacă aceasta este competentă să soluționeze acțiunea instanței române și dacă legislația națională permite conexarea acestor acțiuni.

(3) Sunt considerate în raport de conexitate acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele încât este eficient ca acestea să fie judecate împreună pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile ce pot rezulta în cazul acțiunilor separate.

Art. 33. — Dacă acțiunile aflate în raport de conexitate intră în competența exclusivă a mai multor instanțe, instanța română, în cazul în care nu a fost sesizată prima, își declină competența în favoarea primei instanțe sesizate.

Art. 34. — În sensul prezentei secțiuni, o instanță dintr-un stat membru sau din România este considerată sesizată:

a) la data la care a fost depus actul de sesizare sau un alt act echivalent la instanța respectivă, cu condiția ca reclamantul să fi luat măsurile necesare pentru ca actul să fie înmănat pârâtului, dacă avea această obligație potrivit legii; sau

b) în cazul în care actul trebuie comunicat înainte de a fi depus la instanță, la data la care actul a fost primit de autoritatea responsabilă cu comunicarea acestuia, dacă, potrivit legii, reclamantul a luat măsurile necesare pentru ca acesta să fie depus la instanță.

CAPITOLUL III

Recunoașterea și executarea în România a hotărârilor pronunțate în statele membre

SECȚIUNEA 1

Recunoașterea hotărârilor pronunțate în statele membre

Art. 35. — O hotărâre pronunțată într-un stat membru este recunoscută de plin drept în România, în condițiile prezentei legi.

Art. 36. — (1) În caz de litigiu, orice persoană interesată poate solicita instanței române, pe cale principală, recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-un stat membru. Cererea de recunoaștere se introduce la tribunalul în a cărui circumscripție își are domiciliul ori sediul partea împotriva căreia se solicită recunoașterea sau, în lipsa acestuia, la tribunalul competent să încuviințeze executarea, potrivit art. 41.

(2) Cererea de recunoaștere poate fi, de asemenea, rezolvată pe cale incidentală de către instanța sesizată cu un proces având un alt obiect, dacă recunoașterea este necesară pentru soluționarea acestui proces.

Art. 37. — Hotărârea pronunțată într-un stat membru nu poate fi recunoscută în unul dintre următoarele cazuri:

a) hotărârea încalcă ordinea publică de drept internațional privat român;

b) hotărârea a fost pronunțată în lipsa pârâtului, iar instanța constată că actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent nu a fost înmănat în timp util, astfel încât pârâtul să aibă posibilitatea de a-și pregăti apărarea, cu condiția ca pârâtul să fi exercitat căile de atac împotriva hotărârii, dacă a avut posibilitatea să o facă;

c) hotărârea este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată de o instanță română într-un litigiu între aceleași părți;

d) hotărârea este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior de o instanță dintr-un stat membru sau dintr-un stat terț, între aceleași părți și având același obiect, dacă hotărârea anterioară îndeplinește condițiile pentru a fi recunoscută în România.

Art. 38. — (1) O hotărâre nu poate fi recunoscută dacă vine în conflict cu dispozițiile prezentei legi privitoare la competența în materie de asigurări, protecția consumatorului, precum și la competența exclusivă.

(2) La verificarea acestor reguli de competență instanța este ținută de constatările de fapt în temeiul cărora instanța din statul membru și-a argumentat competența.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alin. (1), competența instanței din statul membru nu poate fi revizuită. Dispoziția prevăzută la art. 37 lit. a) nu poate fi aplicată normelor în materie de competență.

Art. 39. — Instanța română nu poate proceda la examinarea în fond a hotărârii unui stat membru și nici la modificarea ei.

Art. 40. — Instanța română poate suspenda acțiunea prin care se solicită recunoașterea unei hotărâri pronunțate de o instanță dintr-un stat membru în cazul în care, împotriva hotărârii a cărei recunoaștere se cere, se introduce o cale de atac ordinară.

SECȚIUNEA a 2-a

Executarea hotărârilor pronunțate în statele membre

Art. 41. — Hotărârile pronunțate într-un stat membru și care sunt executorii, potrivit legii instanțelor care le-au pronunțat, vor fi puse în executare în România pe baza încuviințării date, la cererea părții interesate, de către tribunalul în a cărui circumscripție își are domiciliul ori sediul partea împotriva căreia se solicită executarea sau în a cărui circumscripție urmează să se efectueze executarea.

Art. 42. — (1) În vederea comunicării documentelor procedurale, reclamantul poate desemna un mandatar special, domiciliat în circumscripția teritorială a instanței căreia i-a fost solicitată încuviințarea executării.

(2) Cererea de încuviințare a executării va fi însoțită de documentele prevăzute la art. 55.

Art. 43. — (1) În cazul în care hotărârea a cărei executare se cere conține soluții asupra mai multor capete de cerere care sunt dissociabile, încuviințarea poate fi acordată separat.

(2) Persoana care cere încuviințarea executării poate cere ca titlul executoriu să se limiteze la anumite părți din hotărâre.

Art. 44. — (1) Hotărârea este declarată executorie în România dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 55, fără a fi necesară verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 37.

(2) În această fază a procesului partea împotriva căreia se urmărește executarea nu poate formula apărări cu privire la cererea de încuviințare a executării.

Art. 45. — (1) Hotărârea pronunțată de o instanță competentă dintr-un stat membru are forță probantă în fața instanțelor române cu privire la situațiile de fapt pe care le constată.

(2) Instanța română nu poate proceda la examinarea în fond a hotărârii statului membru și nici la modificarea ei.

Art. 46. — (1) Hotărârea de încuviințare a executării este adusă la cunoștința părții care a cerut executarea, fără întârziere și potrivit procedurii prevăzute de legea română.

(2) Titlul executoriu este înmânat părții împotriva căreia se cere executarea, însoțit de hotărâre, în cazul în care aceasta nu a fost deja înmânată.

Art. 47. — (1) Hotărârea prin care s-a soluționat cererea de încuviințare a executării poate fi atacată cu recurs în termen de o lună de la comunicarea acesteia părții împotriva căreia se cere executarea, dacă aceasta își are domiciliul sau sediul în România; în cazul în care partea nu își are domiciliul sau sediul în România, termenul de introducere a recursului este de două luni de la data comunicării către partea împotriva căreia se cere executarea sau la domiciliul acesteia.

(2) Dispozițiile art. 29 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 48. — (1) Soluționarea recursului nu poate conduce la respingerea cererii de încuviințare a executării pentru alt motiv decât cele prevăzute la art. 37. Recursul se soluționează de urgență.

(2) Hotărârea a cărei executare se cere nu poate fi revizuită pe fond în nici o situație.

(3) Instanța de recurs poate condiționa executarea de constituirea unei garanții.

(4) La cererea părții împotriva căreia se solicită executarea, instanța de recurs poate suspenda acțiunea dacă împotriva hotărârii a cărei executare se cere a fost introdusă, în statul membru de origine, o cale de atac ordinară sau dacă termenul de introducere a unei astfel de căi de atac nu a expirat încă; în acest din urmă caz instanța

română poate preciza termenul în care poate fi exercitată calea de atac ordinară.

Art. 49. — (1) În cazul hotărârilor care trebuie recunoscute potrivit dispozițiilor prezentei legi, instanțele române pot dispune, la cererea reclamantului, chiar și în lipsa unei cereri de încuviințare a executării, măsuri asigurătorii în cazuri urgente, spre a ocroti drepturi, interese sau bunuri ce au legătură cu jurisdicția lor.

(2) Hotărârea de încuviințare a executării va include, dacă este cazul, și autorizarea luării de măsuri de conservare.

Art. 50. — Până la expirarea termenului pentru introducerea recursului sau, după caz, până la soluționarea acestuia nu pot fi luate decât măsuri de conservare a bunurilor părții împotriva căreia se urmărește executarea.

Art. 51. — Hotărârea pronunțată într-un stat membru prin care se dispune plata de penalități este executorie în România numai dacă suma ce urmează să fie plătită a fost stabilită în mod definitiv de instanța din statul membru de origine.

Art. 52. — Reclamantul care, în statul membru de origine, a beneficiat în întregime sau doar parțial de asistență juridică gratuită, de scutiri ori reduceri de taxe și alte cheltuieli de procedură va beneficia, în cadrul procedurii prevăzute de prezenta secțiune, de cea mai favorabilă formă de asistență juridică și scutire de taxe și alte cheltuieli de judecată prevăzute de legea română.

Art. 53. — Persoana care cere încuviințarea executării hotărârii nu poate fi obligată să depună cauțiune ori vreo altă garanție pentru această cerere pe motiv că este cetățean străin sau că nu își are domiciliul ori sediul în România.

Art. 54. — În cazul acțiunii introduse în România pentru încuviințarea executării hotărârii pronunțate într-un stat membru nu se percepe nici un impozit sau taxă proporțională cu valoarea litigiului în cauză.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

Art. 55. — (1) Partea care cere recunoașterea sau solicită încuviințarea executării unei hotărâri pe teritoriul României trebuie să prezinte o copie a hotărârii care să întrunească condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității acesteia.

(2) Partea care solicită executarea unei hotărâri trebuie să prezinte, de asemenea, și certificatul menționat în anexa nr. 1.

(3) La cererea instanței române, documentele vor fi însoțite de traduceri certificate de o persoană autorizată în acest sens în unul dintre statele membre sau în România.

(4) În cazul nedeunerii certificatului prevăzut la alin. (1), instanța română sau autoritatea competentă poate să fixeze un termen pentru prezentarea acestuia, să accepte un document echivalent ori, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, să dispenseze partea de prezentarea acestui document.

Art. 56. — Instanța sau autoritatea competentă din România care a pronunțat hotărârea a cărei recunoaștere ori executare se cere într-un stat membru eliberează, la

cererea oricărei părți interesate, un certificat, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

Art. 57. — În cazul documentelor prevăzute la art. 55 și 56, precum și pentru documentul de numire a unui mandatar special nu este necesară legalizarea sau o formalitate echivalentă.

CAPITOLUL IV

Actele autentice și tranzacțiile judiciare

Art. 58. — (1) Documentele întocmite sau înregistrate oficial ca acte autentice și care sunt executorii într-un stat membru sunt, la cerere, declarate executorii în România, cu respectarea procedurii prevăzute la secțiunea a 3-a a cap. III. Instanța la care se introduce recurs, potrivit art. 47 și 48, poate respinge cererea de încuviințare a executării sau, respectiv, poate revoca hotărârea de încuviințare a executării numai dacă executarea este vădit contrară ordinii publice din România.

(2) Înțelegerile referitoare la obligațiile de întreținere, încheiate cu autoritățile administrative sau autentificate de acestea sunt, de asemenea, considerate acte autentice, în sensul alin. (1).

(3) Actul prezentat trebuie să îndeplinească condițiile necesare pentru autentificare în statul membru de origine.

(4) Dispozițiile secțiunii a 3-a a cap. III se aplică în mod corespunzător. Autoritatea competentă a statului membru în care a fost întocmit sau înregistrat un act autentic eliberează, la cererea oricărei părți interesate, un certificat potrivit modelului prezentat în anexa nr. 2.

Art. 59. — Tranzacțiile judiciare care au fost aprobate de o instanță în cursul unui proces și care sunt executorii în statul membru în care au fost încheiate sunt executorii și pe teritoriul României, în aceleași condiții ca și actele autentice. Instanța sau autoritatea competentă din statul membru în care a fost aprobată tranzacția eliberează, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, un certificat potrivit anexei nr. 1.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 60. — (1) Pentru a determina dacă o parte își are domiciliul sau sediul pe teritoriul României, instanța română va aplica legea sa internă.

(2) În cazul în care o parte nu își are domiciliul sau sediul pe teritoriul României, instanța sesizată pentru a determina dacă partea își are domiciliul ori, după caz, sediul pe teritoriul unui alt stat membru aplică legea statului membru în cauză.

Art. 61. — (1) În sensul prezentei legi, o persoană juridică își are *sediul real* acolo unde se află sediul social sau, dacă există sedii în mai multe state, acolo unde se află centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare, chiar dacă hotărârile organului respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de acționari sau asociați din alte state.

(2) În cazul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și al Irlandei, prin *sediul real* se înțelege sediul social sau, în lipsa acestuia, locul de înregistrare ori locul după a cărui lege s-a înființat persoana juridică.

Art. 62. — Fără a se aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale legilor naționale, persoanele domiciliuate pe teritoriul României sau al unui stat membru, care sunt urmărite în fața instanțelor penale din alte state membre pentru o infracțiune săvârșită din culpă, pot fi judecate și în lipsă, cu condiția să fie reprezentate. Instanța sesizată poate dispune totuși citarea părții; în caz de neprezentare, hotărârea pronunțată în cadrul acțiunii civile fără ca persoana interesată să fi avut posibilitatea de a-și pregăti apărarea poate să nu fie recunoscută sau executată în România, potrivit legii naționale.

Art. 63. — (1) Prezenta lege nu aduce atingere aplicării dispozițiilor care reglementează competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în domenii specifice conținute de instrumentele comunitare sau de legislațiile naționale armonizate potrivit acestor instrumente.

(2) Prezenta lege nu aduce atingere convențiilor la care România este parte și care reglementează competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în domenii speciale.

Art. 64. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 65. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de un an de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CERTIFICATUL
menționat la art. 55, 56 și 59 din lege

1. Statul membru de origine
2. Instanța sau autoritatea competentă care eliberează certificatul
 - 2.1. Numele
 - 2.2. Adresa
 - 2.3. Telefon/fax/e-mail
3. Instanța care a pronunțat hotărârea/a aprobat tranzacția judiciară*)
 - 3.1. Tipul instanței
 - 3.2. Locul instanței
4. Hotărârea/tranzacția judiciară*)
 - 4.1. Data
 - 4.2. Numărul de referință
 - 4.3. Părțile în cauză:
 - 4.3.1. Numele reclamantului (reclamanților)
 - 4.3.2. Numele pârâtului (pârâților)
 - 4.3.3. Numele celeilalte (celorlalte) părți, dacă este cazul
 - 4.4. Data înmânării actului de instituire a acțiunii
 - 4.5. Textul hotărârii/tranzacției judiciare*), anexat la prezentul certificat
5. Numele părților care au beneficiat de asistență juridică
Hotărârea/tranzacția judiciară*) este executorie în statul membru de origine împotriva:
Numele:
Întocmit la, la data de
Semnătura și/sau ștampila

*) Se șterge ce nu corespunde.

CERTIFICATUL
menționat la art. 58 din lege

1. Statul membru de origine
2. Autoritatea competentă care eliberează certificatul
 - 2.1. Numele
 - 2.2. Adresa
 - 2.3. Telefon/fax/e-mail
3. Autoritatea care a atribuit actului autenticitate
 - 3.1. Autoritatea care a participat la întocmirea actului autentic (dacă este cazul)
 - 3.1.1. Numele și desemnarea autorității
 - 3.1.2. Locul autorității
 - 3.2. Autoritatea care a înregistrat actul autentic (dacă este cazul)
 - 3.2.1. Tipul autorității
 - 3.2.2. Locul autorității
4. Actul autentic
 - 4.1. Descrierea actului
 - 4.2. Data:
 - 4.2.1. la care actul a fost întocmit;
 - 4.2.2. dacă este diferită, la care actul a fost înregistrat
 - 4.3. Numărul de referință
 - 4.4. Părțile în cauză:
 - 4.4.1. Numele creditorului
 - 4.4.2. Numele debitorului
5. Textul hotărârii executorii, anexat la prezentul certificat
Actul autentic este executoriu împotriva debitorului în statul membru de origine.
Întocmit la, la data de
Semnătura și/sau ștampila

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind competența de jurisdicție,
recunoașterea și executarea în România a hotărârilor
în materie civilă și comercială pronunțate în statele membre
ale Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind competența de jurisdicție, recunoașterea și executarea în România a hotărârilor în materie civilă și comercială pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 mai 2003.
Nr. 271.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind înaintarea în gradul următor a unor generali
în retragere, veterani de război, precum și acordarea gradului
de general de brigadă și de general de flotilă aeriană
în retragere unor colonei și unui comandor în retragere,
veterani de război, din Ministerul Apărării Naționale
și Ministerul de Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale și ministrului de interne și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 45 din 25 aprilie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 9 mai 2003 domnii generali în retragere, veterani de război, prevăzuți în anexa la prezentul decret, se înaintează în gradul următor, iar domnii colonei și comandorul în retragere, veterani de război, prevăzuți în aceeași anexă, li se acordă gradul de general de brigadă și de general de flotilă aeriană în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 9 mai 2003.
Nr. 277.

ANEXĂ

Ministerul Apărării Naționale

- domnul general-maior în retragere, veteran de război, Constantin Ion Didulescu, în gradul de general-locotenent în retragere;
- domnul general-maior în retragere, veteran de război, Teodor Todor Halic, în gradul de general-locotenent în retragere;
- domnul general de brigadă în retragere, veteran de război, Aurel Nicolae Golcea, în gradul de general-maior în retragere;
- domnul colonel în retragere, veteran de război, Traian-Mircea Ioan Bălănescu, în gradul de general de brigadă în retragere;
- domnul colonel în retragere, veteran de război, Radu Virgil Cumpănaș, în gradul de general de brigadă în retragere;

- domnul colonel în retragere, veteran de război, Nicolae Alexandru Ogescu, în gradul de general de brigadă în retragere;
- domnul colonel în retragere, veteran de război, Romulus Teodor Tiulescu, în gradul de general de brigadă în retragere;
- domnul colonel în retragere, veteran de război, Nicolae Gheorghe Zamfir, în gradul de general de brigadă în retragere;
- domnul comandor în retragere, veteran de război, Gheorghe Vasilef Constantin, în gradul de general de flotilă aeriană în retragere.

Ministerul de Interne

- domnul general de corp de armată în retragere, veteran de război, Dumitru Nicolai Penciu, în gradul de general de armată în retragere;
- domnul colonel în retragere, veteran de război, Gheorghe Stan Bădescu, în gradul de general de brigadă în retragere;
- domnul colonel în retragere, veteran de război, Ionel-Alexandru Ion Hăulică, în gradul de general de brigadă în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind acordarea gradului de general de flotilă aeriană unui comandor din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. S/44 din 25 aprilie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 30 aprilie 2003 domnului general de flotilă aeriană și se trece în rezervă cu noul comandor Vasile Petrea Alexandru i se acordă gradul de grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 mai 2003.
Nr. 278.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 106 din 10 aprilie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare adoptat la New York la 6 octombrie 1999, și se dispune Parlamentului Protocolul opțional la Convenția asupra publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 mai 2003.
Nr. 279.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la art. 1, în forma modificată, adoptat la Geneva la 21 decembrie 2001, la Protocolul privind interzicerea sau limitarea folosirii minelor, armelor-capcană și altor dispozitive, în forma modificată, adoptat la Geneva la 3 mai 1996 (Protocolul II modificat la 3 mai 1996), și la Protocolul adițional privind armele laser care pot provoca orbirea (Protocolul IV), adoptat la Viena la 13 octombrie 1995, ale Convenției privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor arme clasice care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau care ar lovi fără discriminare, adoptată la Geneva la 10 octombrie 1980

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 107 din 10 aprilie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre aprobare Parlamentului aderarea României la art. 1, în forma modificată, adoptat la Geneva la 21 decembrie 2001, la Protocolul privind interzicerea sau limitarea folosirii minelor, armelor-capcană și altor dispozitive, în forma modificată, adoptat la Geneva la 3 mai 1996 (Protocolul II modificat la 3 mai 1996), și la Protocolul adițional privind armele laser care pot provoca

orbirea (Protocolul IV), adoptat la Viena la 13 octombrie 1995, ale Convenției privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor arme clasice care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau care ar lovi fără discriminare, adoptată la Geneva la 10 octombrie 1980, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 mai 2003.
Nr. 280.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Listei standardelor române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la aparatele consumatoare de combustibili gazeși

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. a) și ale art. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 453/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a aparatelor consumatoare de combustibili gazeși, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista standardelor române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la aparatele consumatoare de combustibili gazeși, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se abrogă prevederile Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 49/2002 privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române prin care se adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la aparatele consumatoare de combustibili gazeși, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din

28 februarie 2002, precum și ale Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 591/2002 pentru completarea anexei la Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 49/2002 privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române prin care se adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la aparatele consumatoare de combustibili gazeși, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 7 decembrie 2002.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul industriei și resurselor,

Mihai Berinde,
secretar de stat

București, 8 mai 2003.
Nr. 227.

LISTA
standardelor române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la
aparatele consumatoare de combustibili gazeși

Nr. crt.	Număr de referință	Titlu
1.	SR EN 26:2000	Aparate de producere instantanee a apei calde menajere echipate cu arzătoare atmosferice utilizând combustibil gazos.
2.	SR EN 26:1997/A1:2002	Aparate de producere instantanee a apei calde menajere echipate cu arzătoare atmosferice utilizând combustibil gazos
3.	SR EN 30-1-1+A1:2001	Aparate de gătit casnice care utilizează combustibili gazeși. Partea 1-1: Securitate. Generalități
4.	SR EN 30-1-2:2002	Aparate de gătit casnice care utilizează combustibili gazeși Partea 1-2: Securitate. Aparate cu cuptoare și/sau grătare cu convecție forțată
5.	SR EN 30-2-1:2001	Aparate de gătit casnice care utilizează combustibili gazeși. Partea 2-1 : Utilizarea rațională a energiei. Generalități
6.	SR EN 30-2-2:2002	Aparate de gătit casnice care utilizează combustibili gazeși. Partea 2-2: Utilizarea rațională a energiei. Aparate cu cuptoare și/sau grătare cu convecție forțată.
7.	SR EN 88+A1:1998	Regulatoare de presiune pentru aparate care utilizează combustibili gazeși pentru presiuni în amonte mai mici sau egale cu 200 mbar
8.	SR EN 89: 1999	Aparate de producere a apei calde menajere, cu acumulare, care utilizează combustibili gazeși
9.	SR EN 89:1991/A1:2002	Aparate de producere a apei calde menajere, cu acumulare, care utilizează combustibili gazeși
10.	SR EN 89:1999/A2:2002	Aparate de producere a apei calde menajere, cu acumulare, care utilizează combustibili gazeși
11.	SR EN 125+A1:1998	Dispozitive de supraveghere a flăcării pentru aparate care utilizează combustibili gazeși. Dispozitive termoelectrice de securitate la aprindere și la stingere.
12.	SR EN 126:2000	Robinete multifuncționale pentru aparate care utilizează combustibili gazeși
13.	SR EN 161 +A1: 1998	Robinete de închidere automate pentru arzătoare cu gaz și aparate cu gaz
14.	SR EN 161+A1:1998/A2 :2001	Robinete de închidere automate pentru arzătoare cu gaz și aparate cu gaz
15.	SR EN 203-1+AC:2001/A2:2001	Aparate de gătit profesionale care utilizează combustibili gazeși Partea 1 : Reguli generale de securitate
16.	SR EN 203-1+AC:2001/A2:2001	Aparate de gătit profesionale care utilizează combustibili gazeși Partea 1 : Reguli generale de securitate
17.	SR EN 203-1+AC:2001	Aparate de gătit profesionale care utilizează combustibili gazeși Partea 1 : Reguli generale de securitate
18.	SR EN 203-2 :1995	Aparate de gătit profesionale care utilizează combustibili gazeși Partea 2 : Utilizarea rațională a energiei
19.	SR EN 257:2002	Termostate mecanice pentru aparate care utilizează combustibili gazeși
20.	SR EN 257:2002/A1:2002	Termostate mecanice pentru aparate care utilizează combustibili gazeși
21.	SR EN 291:2002	Garnituri de cauciuc. Garnituri de etanșare statice destinate aparatelor casnice care utilizează combustibili gazeși până la 200 mbar. Specificații pentru material.
22.	SR EN 297+A2:2001	Cazane de încălzire centrală care utilizează combustibili gazeși. Cazane de tip B11 și B11 BS echipate cu arzătoare atmosferice cu debit caloric nominal mai mic sau egal cu 70 kW
23.	SR EN 297:1994/A3:2001	Cazane de încălzire centrală care utilizează combustibili gazeși. Cazane de tip B11 și B11BS echipate cu arzătoare atmosferice cu debit caloric nominal mai mic sau egal cu 70 Kw

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

24.	SR EN 297+A2:2001/A5:2001	Cazane de încălzire centrală care utilizează combustibili gazoși. Cazane de tip B11 și B11BS echipate cu arzătoare atmosferice cu debit caloric nominal mai mic sau egal cu 70 kW
25.	SR EN 298:2002	Sisteme de comandă și de securitate pentru arzătoare și aparate cu sau fără ventilator, care utilizează combustibili gazoși
26.	SR EN 303-2 :2001	Cazane de încălzit Partea 2 : cazane echipate cu arzătoare cu tiraj forțat. Cerințe speciale pentru cazanele echipate cu arzătoare cu pulverizare care utilizează combustibili lichizi
27.	SR EN 303-3 :2001	Cazane de încălzit Partea 3 : Cazane de încălzire centrală care utilizează combustibili gazoși. Asamblarea corpului unui cazan și a unui arzător cu tiraj forțat
28.	SR EN 377+A1:1997	Lubrefianți destinați aparatelor și echipamentului asociat, utilizând combustibili gazoși cu excepția aparatelor anume destinate utilizării industriale.
29.	SR EN 416-1:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu un singur arzător, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea:1 Securitate
30.	SR EN 416-1:2002/A1 :2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu un singur arzător, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea:1 Securitate
31.	SR EN 419-1:2002	Aparate de încălzit cu radiație luminoasă, suspendate, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea1: Securitate
32.	SR EN 419-1:2002/ A1:2002	Aparate de încălzit cu radiație luminoasă, suspendate, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea1: Securitate
33.	SR EN 437:1997	Gaze de încercare. Presiuni de încercare. Categoriile de aparate
34.	SR EN 437:1997/A1:2001	Gaze de încercare. Presiuni de încercare. Categoriile de aparate
35.	SR EN 437:1997/A2:2002	Gaze de încercare. Presiuni de încercare. Categoriile de aparate.
36.	SR EN 449:2001	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Aparate de încălzit casnice neracordate (incluzând aparatele de încălzire cu combustie catalitică difuzivă).
37.	SR EN 461:2002	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Aparate de încălzire, care nu se utilizează pentru uz casnic, fără racordare la coș, cu debit caloric mai mic de 10 kW.
38.	SR EN 483:2002	Cazane de încălzire centrală care utilizează combustibili gazoși. Cazane de tip C al cărui debit caloric nominal este mai mic sau egal cu 70 kW
39.	SR EN 484:2001	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Plite de bucătărie independente, echipate sau nu cu grătar, utilizate în aer liber.
40.	SR EN 497:2001	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Arzătoare cu utilizări multiple, cu suport încorporat, utilizate în aer liber.
41.	SR EN 498 :2001	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Grătare utilizate în aer liber
42.	SR EN 509: 2002	Aparate de ardere cu efect decorativ, care utilizează combustibili gazoși
43.	SR EN 521:2001	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat . Aparate portabile alimentate la presiunea vaporilor de gaz petrolier lichefiat din recipientii de alimentare
44.	SR EN 525:2002	Generatoare de aer cald cu încălzire directă și convecție forțată, care utilizează combustibili gazoși pentru încălzirea spațiilor, altele decât cele de locuit, pentru o putere termică mai mică sau egală cu 300 kW
45.	SR EN 549:1999	Materiale pe bază de cauciuc pentru garnituri și membrane destinate aparatelor cu gaz și instalațiilor pentru gaz.
46.	SR EN 613 :2002	Aparate de încălzire cu convecție independente care utilizează combustibili gazoși.

47.	SR EN 621 :2002	Generatoare de aer cald cu convecție forțată, care utilizează combustibili gazoși pentru încălzirea spațiilor, altele decât locuințele, pentru o putere termică mai mică sau egală cu 300 kW, fără transportul aerului de ardere și/sau evacuarea produselor de ardere cu ventilator
48.	SR EN 624: 2002	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu GPL. Aparate de încălzit cu circuit etanș care funcționează cu GPL, instalate pe vehicule și vapoare
49.	SR EN 625:2001	Cazane de incalzire centrala care utilizeaza combustibili gazosi. Conditii specifice funcției de apa calda menajara ale cazanelor cu doua servicii, cu debit caloric nominal mai mic sau egal cu 70 kW
50.	SR EN 656 :2001	Cazane de încălzire centrală care utilizează combustibili gazoși Cazane de tip B al căror debit caloric nominal este mai mare de 70 kW dar mai mic sau egal cu 300 kW
51.	SR EN 676 :2001	Arzătoare automate, cu tiraj forțat, care utilizează combustibili gazoși
52.	SR EN 677:2001	Cazane de încălzire centrala care utilizează combustibili gazoși. Cerințe specifice ale cazanelor cu condensare cu debit caloric nominal mai mic sau egal cu 70 kW.
53.	SR EN 732:2002	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Refrigeratoare cu absorbție.
54.	SR EN 751-1:2002	Materiale de etanșare pentru racorduri filetate în contact cu gaze din familia 1, 2 și 3 de gaze și cu apă caldă. Partea 1: Compoziții pentru etanșare anaerobă
55.	SR EN 751-2:2002	Materiale de etanșare pentru racorduri filetate în contact cu gaze din familia 1, 2 și 3 de gaze și cu apă caldă. Partea 2: Compoziții de etanșare nedurificabile
56.	SR EN 751-3:2002	Materiale de etanșare pentru racorduri filetate în contact cu gaze din familia 1, 2 și 3 de gaze și cu apă caldă. Partea 3: Benzi de PTFE nesinterizată
57.	SR EN 777-1:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 1: Sistem D, securitate
58.	SR EN 777-1:2002/A1:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 1: Sistem D, securitate
59.	SR EN 777-2:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 2: Sistem E, securitate
60.	SR EN 777-2:2002/A1:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 2: Sistem E, securitate
61.	SR EN 777-3:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 3: Sistem F, securitate
62.	SR EN 777-3:2002/A1:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 3: Sistem F, securitate
63.	SR EN 777-4:2001	Tuburi radiante suspendate cu arzatoare multiple funcționând cu combustibili gazosi pentru alte utilizari decât cele casnice. Partea 4: Sistem H, siguranță.
64.	SR EN 777- 4:2001/A1:2002	Tuburi radiante suspendate, echipate cu mai multe arzătoare, care utilizează combustibili gazoși, pentru alte utilizări decât cele casnice. Partea 4: Sistem H, securitate
65.	SR EN 778:2001	Aparate de încălzire a spațiilor cu aer cald pentru uz casnic, care funcționează cu combustibili gazoși, cu convecție forțată pentru o putere termică mai mică de 70 kW, fără transportul aerului de ardere și/sau al produselor de ardere cu ventilator
66.	SR EN 1020 :2002	Generatoare de aer cald cu încălzire directă și convecție forțată, care utilizează combustibili gazoși pentru încălzirea spațiilor, altele decât cele

		casnice , pentru o putere calorifică mai mică sau egală cu 300 kW, care au încorporate ventilatoare pentru asigurarea aerului de ardere și/sau evacuarea produselor de ardere
67.	SR EN 1106:2002	Robinete cu comandă manuală pentru aparate care utilizează combustibili gazeși
68.	SR EN 1196 :2002	Generatoare de aer cald pentru uzul casnic și industrial care utilizează combustibili gazeși. Condiții suplimentare pentru generatoarele de aer cald cu condensare
69.	SR EN 1319 :2002	Generatoare de aer cald cu convecție forțată care utilizează combustibili gazeși pentru încălzirea locuințelor, prevăzute cu arzătoare cu ventilator cu puterea termică mai mică sau egală cu 70kW
70.	SR EN 1319:2002/A2 :2002	Generatoare de aer cald cu convecție forțată care utilizează combustibili gazeși pentru încălzirea locuințelor, prevăzute cu arzătoare cu ventilator cu puterea calorifică mai mică sau egală cu 70kW (pentru putere calorifică inferioară)
71.	SR EN 1458-1:2002	Uscătoare de uz casnic cu tambur rotativ cu încălzire directă, care utilizează combustibili gazeși, de tip B _{22D} și B _{23D} , cu debit caloric nominal de maxim 6kW. Partea 1: Securitate
72.	SR EN 1596:2002	Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat. Generatoare mobile și portabile de aer cald cu gaz, care nu se utilizează pentru uz casnic, cu încălzire directă și convecție forțată
73.	SR EN 1854:2002/A1:2002	Dispozitive de supraveghere a flăcării pentru arzătoare cu gaz și aparate cu gaz.
74.	SR EN 1854 /A1:2002	Dispozitive de supraveghere a flăcării pentru arzătoare cu gaz și aparate cu gaz.
75.	SR EN 12067-1:2002	Dispozitive de reglare a raportului aer/gaz la arzătoare cu gaz și aparate cu gaz. Partea 1: Dispozitive pneumatice
76.	SR EN 12078:2002	Regulatoare de presiune pentru arzătoare cu gaz și aparate cu gaz
77.	SR EN 12244-1:2002	Mașini de spălat care utilizează combustibili gazeși cu debit caloric nominal care nu depășește 20 kW. Partea 1: Securitate
78.	SR EN 12244-2:2002	Mașini de spălat care utilizează combustibili gazeși cu debit caloric nominal care nu depășește 20 kW. Partea 2: Utilizarea rațională a energiei
79.	SR EN 12752-1:2002	Uscătoare de tip B, cu tambur, care utilizează combustibili gazeși cu debit caloric nominal care nu depășește 20 kW. Partea 1: Securitate
80.	SR EN 12752-2:2002	Uscătoare de tip B, cu tambur, care utilizează combustibili gazeși cu debit caloric nominal care nu depășește 20 kW. Partea 2: Utilizarea rațională a energiei
81.	SR EN 13611:2000	Echipamente auxiliare pentru arzătoare cu gaz și aparate cu gaz

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimedia@ramo.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **204 EUR** pentru monopost sau rețea.

În condițiile în care dispuneți de rețea, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 EUR/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru. Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclusiv numai în abonamentul aferent anului 2003) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 192 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 192 EUR.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) **1989-2002 (319 EUR)**
- **selecții Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (0,08 EUR/pag.)**
- **versiunea electronică a lucrării "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002" - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (15 EUR).**

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 EUR
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 EUR
Legislație privind noemele de medicina muncii*	3,5 EUR
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 EUR
Legislația viei și vinului*	4,3 EUR
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului*	9,1 EUR
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 EUR
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 EUR
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 EUR
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 EUR
Întreprinderile mici și mijlocii*	4,1 EUR
Circulația pe drumurile publice	2,3 EUR
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	5,8 EUR
Impozitul pe venit - ediția a IV-a	12,5 EUR
Reglementări privind taximetria și închirierea autoturismelor	1,1 EUR
Codul muncii	4,1 EUR

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în EUR/versiune			
	români	francezi	englezi	germani și spanoli
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6	
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6	
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8	
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2	
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3	
Vol.27 - Lege privind desășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4	
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1	
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6	
Vol.30 - Lege privind desășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5	2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5		1	
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7	
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2	
Vol.34 - Asociații Poporului*	1,4	2,8	2,9	
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România*	0,3	0,8	0,7	
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionările	1	2,1	2,1	
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8	
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4	8,2	8,2	
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5	
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3	
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție*	3,2	6,9	6,9	
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2	
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale*	3,2	7,1	7,8	
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1	
Vol.48 - Fondul funciar*	7,2	15,3	14,8	
Vol.49 - Reglementări privind locuința*	3,3	7,1	6,8	
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale*	3,8	8,2	8,2	
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune*	1	2,2	2,2	
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1	
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8	
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism*	0,7	1,4	1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2	
Vol.56 - Administrația publică locală*	4,1	8,5	8,5	
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6	
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv*	1,4	2,8	2,7	
Vol.59 - Legislație privind notarii publici		6,2		6,4
Vol.60 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Societăți comerciale - cadru instituțional	4,6	10,1	9,4	
Vol.61 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Înregistrarea și autorizarea comercianților	4,8	9,8	9,8	
Vol.62 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Fiscalitatea	6	12	11,9	

* Aceste lucrări conțin acte normative care au fost ulterior modificate și/sau abrogate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro